

РЕШЕНИЕ

№ 1934

гр. София, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12845** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за защита на потребителите /КЗП/ срещу Решение № 947/10.11.2021 г. по НАХД № 9690/2021 г. на СРС, НО, 93 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № К-0049869/28.05.2021 г., издадено от оправомощен член на КЗП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 54, ал. 1 от ЗЗП, на основание чл. 206 от ЗЗП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. К., която поддържа касационната жалба и моли решението на СРС да бъде отменено. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът – [фирма] – в съдебно заседание се представлява от адв. Д., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита решението на СРС за правилно и моли то да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че по повод постъпила потребителска жалба с вх. № Ц-03-97462020 г. в КЗП-гр. С. била извършена проверка по документи. Потребителят в жалбата си твърдял, че е направил поръчка чрез електронен магазин –[https:// www. tehnomix. bg](https://www.tehnomix.bg) на водоструйка „К.“. След получаване на стоката (товаретилница на [фирма] с № 61234208870) потребителят е взел решение да упражни правото си на отказ от договора в законоустановения 14-дневен, за което писмено е информирал търговеца (на дата 29.10.2020 г. от електронен адрес [електронна поща]) и е върнал стоката (товарителница на [фирма] с № 51036404941) на търговеца [фирма]. Потребителят твърдял, че търговецът не е възстановил заплатените суми в законоустановения срок.

С писмо изх. № Ц-03- 9746/05.01.2021г. е изискано от търговеца да представи на КЗП писмено становище като уточни дали сумата на потребителя е възстановена в срок и да представи доказателства. С писмо от 19.01.2021 г. е представено писмено обяснение от търговеца, в което било посечено, че след получаване на водоструйка е установено, че същата е използвана и с множество наранявания. Било предложено на потребителя стоката да бъде изпратена в сервиз, което потребителят отказал. Към становището не били приложени доказателства за възстановяване на заплатените от потребителя суми за върнатата стока.

След извършената проверка на интернет страница www.speedy.bg относно товарителница с № 51036404941, с която потребителят върнал стоката, било установено, че същата е получена от представител на търговеца на 02.11.2020 г. Прието било, че търговецът е следвало да възстанови заплатените от потребителя суми до 16.11.2020 г., съгласно нормата на чл. 54, ал.1 от ЗЗП.

Бил съставен АУАН № К-0049869/23.03.2021 г., неразделна част от който е и Приложение № 1.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № К-0049869/28.05.2021 г.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но по същество – неправилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Касационният състав приема, че както в АУАН, така и в НП, се съдържа пълно и непротиворечиво описание на фактическата обстановка, касаеща констатираното нарушение. Посочените факти съответстват на съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства. Неправилен е изводът на СРС, че в АУАН не са посочени факти. Същите се съдържат в Приложение № 1, което е неразделна част от съставения АУАН, поради което не е налице нарушаване на правото на защита на наказаното лице.

Съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗЗП, когато потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, търговецът възстановява всички суми, получени от потребителя, включително разходите за

доставка, без неоправдано забавяне и не по-късно от 14 дни, считано от датата, на която е бил уведомен за решението на потребителя да се откаже от договора съгласно чл. 52.

Съгласно чл. 45 от ЗЗП, договор от разстояние е всеки договор, сключен между търговец и потребител като част от организирана система за продажби от разстояние или предоставяне на услуги от разстояние без едновременното физическо присъствие на търговеца и потребителя, чрез изключителното използване на едно или повече средства за комуникация от разстояние до сключването на договора, включително в момента на сключване на договора.

Според § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, „потребител“ е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, и всяко физическо лице, което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност.

От събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства се установява безспорно, че между [фирма] и П. П. е сключен договор от разстояние, като П. е закупил водоструйка К. от интернет магазина на търговеца и е заплатил цената онлайн. П. е и потребител по смисъла на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, тъй като същият е придобил закупената стока лично от търговеца.

От представената кореспонденция между потребителя и търговеца е видно, че потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние, като е уведомил писмено търговеца с имейл от 29.10.2020 г. Стоката е върната на търговеца и получена от негов представител на 02.11.2020 г., което е видно от направената разпечатка за проследяване на пратка от интернет страницата на куриерска фирма S..

Касационният състав приема, че за търговеца е възникнало задължение по чл. 54, ал. 1 от ЗЗП, да възстанови заплатената от потребителя сума в 14-дневен срок, считано от датата на уведомяването за отказа от договора от разстояние. За дата на уведомяването следва да бъде приета датата, на която търговецът е получил обратно закупената от потребителя стока, а именно 02.11.2020 г. Следователно 14-дневният срок по чл. 54, ал. 1 от ЗЗП е изтекъл на 16.11.2020 г., като от търговеца не са представени доказателства, че заплатената от потребителя сума е била възстановена.

С оглед изложеното, безспорно е доказано посоченото в НП нарушение на чл. 54, ал. 1 от ЗЗП, изразяващо се в неизпълнение на задължението за възстановяване на заплатената от потребителя сума в 14-дневния срок от уведомяването за отказа от сключения договор от разстояние.

Съгласно чл. 206 от ЗЗП /в относимата редакция/, за нарушение на разпоредбите на чл. 52, ал. 4, чл. 54, ал. 1 и 2, чл. 55, ал. 3, чл. 62в, чл. 62г, ал. 2 и чл. 62д на физическите лица се налага глоба от 100 до 1000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 3000 лв. за всеки отделен случай. В случая, имуществената санкция е определена в законоустановения минимум, поради което същата не може да бъде намалена.

Касационният състав приема, че не са налице основния за приложение на чл. 28 от ЗАНН, предвид характера на нарушението и обществените интереси, които то засяга.

При този изход на спора на касатора се дължат разноси, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 947/10.11.2021 г. по НАХД № 9690/2021 г. на СРС, НО, 93 състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № К-0049869/28.05.2021 г., издадено от оправомощен член на КЗП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 54, ал. 1 от ЗЗП, на основание чл. 206 от ЗЗП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.